

Trpasličkova smrt – Dvacátá sedmá dekáda

- příběh 261

mimozemský trpaslíček přistál na mimozemský planetě. mimozemšťané z toho neměli příliš velkou radost, protože ten malej mimozemskéj hajzl se hned začal chovat jako čůrák. proto s ním mimozemští domorodci neztráceli čas a hned ho odeslali přímou linkou na onen mimozemský svět.

- příběh 262

mimozemský trpaslíček utahoval šrouby v obojku kolem krku. utahoval, utahoval, jeden přetáhl, ale zbylý utáhl k dokonalosti. začal se dusit, chroptět, škubat, máchat ručičkami a nakonec nemilosrdně umřel. pokud vás zajímá, proč to udělal, tak odpověď nikdo nezná.

- příběh 263

mimozemský trpaslíček letěl vzduchem.

"mám křídlaááá!"

"to si jenom myslíš," odpověděl hlas.

- příběh 264

mimozemský trpaslíček přišel domů na oběd. očekávala ho rodina, manželka, děti, rodiče, prarodiče a dokonce i sousedi.

"ani doma nemám klid," otočil se ve dveřích a šel celej nasranej do prdele.

- příběh 265

mimozemský trpaslíček šel k volbám. u volební urny zvolil smrt, urna explodovala a zabila nejen mimozemskýho trpaslíčka, ale též všechny voliče i s volební komisí. v paralelní realitě o tom neštěstí ještě dlouho vyprávěli hrůzostrašný historky.

- příběh 266

mimozemský trpaslíček vařil oběd. do polévky nasekal manželku, z potomstva udělal pečeni s knedlíkem.

"něco tomu chybí," zamyslel se, sáhl po struhadle a nastrouhal do polívky paty. potom se vysral do hrnce a pořádně zhutnil universální hnědou omáčku.

"jsem nejlepší kuchař pod černým sluncem," pochválil sám sebe a skočil do mixéru.

- příběh 267

mimozemský trpaslíček opět upadl do stereotypu.

"jednou mě zabije," pomyslel si a ucítil za zády stín.

"jsem tvůj stereotyp, žádnéj strach," řekl temný hlas.

"to mě příliš neuklidnilo," prolétla mimozemskému trpaslíčkovi hlavou další z mnoha posledních myšlenek. nebyla první a nebude ani poslední.

- příběh 268

mimozemský trpaslíček propadl závislosti na zdravém životě. jedl samé zdravé věci, přestal pít a fetovat, začal sportovat a dokonce opustil i svoje velmi oblíbené vyvražďování mírumilovných planet. ničema si ničemu nepomohl, protože jeho organizmus nápor zdravého života nevydržel, zkolaboval a mimozemský trpaslíček umřel. na pohřeb nikdo nešel, protože jeho rodina, přátelé, kamarádi a nepřátelé byli rádi, že už mají klid.

- příběh 269

mimozemský trpaslíček našel přítele. ležel u cesty, páchnul, lezl v něm hmyz a místo očí měl dvě hluboké černé vyhnilé studánky.

"kámo, mám tě rád," objal ho a potřásl mu rukou, která už před mnoha dny odpadla od těla. přítel mlčel a nic neříkal.

"víš, zemřel bych za tebe," povídal dál mimozemský trpaslíček a z oka mu kanula slza.

"to by šlo, zmrde," promluvila přítelova prázdná ústa a zlomenou stehenní kostí proklál trpaslíčka skrz na skrz.

- příběh 270

ze stromu spadl mimozemský trpaslíček jako nezralá hruška. protože byl jako kámen, narazil tvrdě do země a odkutálel se na hranu srázu. myslel si, že udrží rovnováhu, ale nepovedlo se a poslední šance chytit se starýho steřelýho lana vyšla vniveč. byl to hezký pohled. mimozemský trpaslíček pokračoval v pádu, narážel na skalní výstupky a rozbíjel postupně vlastní tělo na padrt'.